

BSO

BILKENT SENFONİ
ORKESTRASI

Işın Metin şef | conductor
Lucas & Arthur Jussen piano duo

Virtüöz Kardeşler Virtuoso Brothers

Konzertmeister Irina Nikotina

21 Aralık December 2019
Cumartesi Saturday, 20.00
Bilkent Konser Salonu Concert Hall

Program

F. Poulenc

İki Piyano için Konçerto, Re minör, FP.61
Concerto for Two Pianos in D minor, FP.61

1. Allegro ma non troppo
2. Larghetto
3. Allegro molto

ara interval

R. Strauss

Dance Suite after François Couperin, TrV.245

8. March
3. Carillion
6. Wirbeltanz

I. Stravinsky

Do tonunda Senfoni | Symphony in C

1. Moderato alla breve
2. Larghetto concertante
3. Allegretto
4. Largo; Tempo giusto, alla breve

Zorunlu durumlarda program değişikliği yapılabilir.
Programs may be subject to changes due to reasons beyond our control.

---

bilet.bilkent.edu.tr Gişe | Ticket Office: **(312) 290 1775**
www.bso.bilkent.edu.tr bso@bilkent.edu.tr

Bilkent Üniversitesi

Bilkent Üniversitesi kültür ve sanat faaliyetidir. | Cultural and artistic activity of Bilkent University.

Değerli Dinleyicilerimiz,

Gittikçe artan sayılarla yeni dinleyicilerimizin aramıza katılmasından mutluluk ve gurur duyuyoruz. İzleyicilerimizin beğenilerini içten alkışlarıyla sergilemeleri, bizler için paha biçilmez bir destek.

Konserlerimizde ses ve görüntü kaydı yapılmaktadır. Seslendirilen eserlerin bazıları birkaç bölümden oluşmaktadır. Eserin tümü bittikten sonra alkışlamanız bizlere kolaylık sağlayacaktır. Aynı nedenle konser esnasında cep telefonlarınızı tamamen kapatmanızı ve flaşla fotoğraf çekmemenizi rica ederiz.

Dear Listeners,

We are happy and proud to perform to a growing audience. The applause we receive from the audience is an invaluable expression of appreciation.

All our concerts are audio-visually recorded. Some of the works performed by the artists are composed of several parts. It would be highly convenient, if the listeners hold their applause until the end of the work. For the same reason, we kindly ask our listeners to turn off their cell phones and not to take any photographs with flash during the concert.

Işın Metin şef conductor

Işın Metin müzik eğitimine İstanbul'da başladı, 1987 yılında Bilkent Üniversitesi, Müzik ve Sahne Sanatları Fakültesine kabul edildi, seçkin sanatçılarla kompozisyon ve orkestra şefliği alanlarında çalıştı, 2001 yılında sanatta yeterlik derecesi ile mezun oldu.

Sanatçı Türkiye'de ve yurt dışında seçkin konser salonlarında dinleyiciler ile buluştu. Bilkent Senfoni (sanat yönetmeni ve şefi 2004-14), Macaristan ve Şili Ulusal Filarmoni Orkestraları, Türk Devlet Senfoni Orkestraları, İsrail Haifa, Lizbon Metropolitana, Meksika Guanajuato ve İspanya Murcia Senfoni Orkestraları ile Moskova "Novo Rossiya", Atina, Selanik, Kiev, Lemberg, Tiran, Odessa, Dniepr, Kluj Devlet Senfoni Orkestraları, Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Senfoni Orkestrası (kurucu danışman şef, 2001), Bilkent Gençlik, Dünya Gençlik ve Türk - Yunan Gençlik Senfoni Orkestrası (kurucu şef, 2008-10) ile Kotorart, Bakü, Viyana ve Münih Oda Orkestraları ile çalıştı. Kültür Bakanlığı Devlet Çoksesli, Wrocław Filarmoni, Bulgaristan Devlet Festival, Lisbon ESML Koroları ile Zwickau-Plauen Operası, Opera Nuovo ve Yunanistan Ulusal Operasını konser ve opera temsillerinde yönetti. Almanya Schleswig-Holstein 2011, Montenegro Kotorart 7., İKSV 29. İstanbul, SCAV

25.-30. Ankara, Mersin 9.-12., D-Marin 1., Eklisia 7. ve 9. Uluslararası Müzik Festivallerinde yer aldı, BeethovenFest Orkestra Kampusu 2014'de Bonn Beethoven Halle'de, Beethoven'in 9. Korolu Senfonisini yönetti.

Sanatçının yorumladığı geniş repertuvarda Beethoven, Brahms, Schumann ve Tchaikovsky gibi bestecilerin tüm senfonileri, yirminci yüzyıl eserleri ile Mahler ve Shostakovich'in büyük eserleri dikkat çekmekte. Mahler'in 10. senfonisinin Türkiye prömiyerini sunan Metin, bestecinin ihtişamlı yapıtı 8 numaralı Binler Senfonisi'ni yöneten ilk ve tek Türk orkestra şefi. Uluslararası ve yurtdışı etkinliklerde ilk kuşaktan günümüze Türk bestecilerinin eserlerini sergilemeye önem veren sanatçı birçok prömiyer gerçekleştirdi.

Metin'in yönettiği konserler hakkında basında yer alan kritiklerde "sağduyulu ve incelikli yorum", "saydam müzikal doku", "zengin renk yelpazesi", "tını sihri, güçlü ve büyük ton", "zarif, duygusal, içten" ve "dinç, yüksek tamperamanlı performans" gibi nitelermeler yer almakta.

Metin ulusal ve uluslararası sanat ve eğitim kurumlarında idari görevlerde bulundu. Konser, kayıt ve yayın etkinliklerinde sanat yönetmenliği yaptı, radyo ve televizyonda sanat ve eğitim içerikli programlar yaptı. Başarıları, müzik eğitime ve müzik beğenisinin geniş kitlelere yayılmasına katkılarından ötürü, Sevda Cenap And Müzik Vakfı Gümüş Madalyası ve Mersin Uluslararası Müzik Festivali "Hanri Atat" ödülleriyle takdir edildi, Bilkent Senfoni ile birlikte Türkiye Milli Komitesince UNICEF İyi Niyet Elçisi ilan edildi.

Işın Metin started his music education at an early age in İstanbul, his city of birth. He was admitted to the Bilkent University, Faculty of Music and Performing Arts in 1987 and studied composition and conducting with distinguished professors, receiving his doctorate degree in 2001.

Metin worked with prominent ensembles and orchestras amongst which are; Bilkent Symphony (Artistic Director and Conductor 2004-14), National Philharmonic Orchestras of Hungary and Chile, State Symphony Orchestras of Turkey, Haifa, Athens, Thessaloniki, Kiev, Lemberg, Odessa, Tiran, Dnepr, Cluj and Moscow "Novo Rossiya" Orchestras. Ankara State Opera Orchestra, Eskişehir Council Orchestra (Founding Conductor 2001), The Bilkent

and World Youth Symphony Orchestras, the Greek-Turkish Youth Symphony Orchestra (Co-founder 2011), Kotorart, Baku, Vienna and Munich Chamber Orchestras, Bilkent Modern as well as Bulgarian National, Lisbon ESML, Polish Wroclaw Philharmonic Choirs and Turkish State Operas, Plauen-Zwickau Opera, Hellenic National Opera and Opera Nuovo.

He has conducted at music festivals such as the Schleswig-Holstein International Music Festival 2011 in Kiel, Lubeck and Hamburg, The 29th IKSU İstanbul Music Festival, 25th to 30th Ankara Music Festivals, 9th to 12th Mersin, 7th and 9th Eklisia International Music Festivals as well as at Orchestra Academy of BeethovenFest 2014 with Beethoven's 9th Symphony in Bonn, BeethovenHalle.

The artist enjoys diversity in programming; repertoire he has conducted in concert and recordings includes complete symphonies by Beethoven, Brahms, Schumann and Tchaikovsky, major works of the twentieth century and works by Mahler and Shostakovich. He is the first and only conductor from his country to have performed Gustav Mahler's Symphony No.8 "The Symphony of a Thousand" followed by the Turkey premiere of the composer's 10th Symphony. His recent opera and vocal projects include Puccini, Donizetti and semi-staged concerts with works by Verdi, Rossini, Lehar, Kalman, Tchaikovsky and Cilea as well as oratorios by Orff, Mozart and Saygun. He has championed works of Turkish composers of all generations and programs their works in his international appearances.

Metin has received high critical acclaim in the international press for his interpretations, including remarks such as; "prudently stylistic, delicate rendition", "transparent orchestral timbre from a rich color palette", "graceful sensitivity, with sincere elegance devoid of clichés", "fresh, robust temperament".

The artist held administrative posts at international institutions of arts and education. He has worked as artistic director for concert series radio and television broadcasts for over a decade. In recognition of his achievements and his contributions to the artistic platform, Metin has received recognitions and awards such as the Sevda Cenap And Music Foundation "Silver Medal", the MIMF Foundation "Hanri Atat Award". UNICEF - Turkey, has named BilkentSO and Işın Metin as UNICEF Goodwill Ambassadors.

Lucas & Arthur Jussen piano duo

Şef Michael Schonwandt, Hollandalı kardeşler Lucas (26) ve Arthur Jussen'i (22) yönettikten sonra, bu deneyimin "iki BMW birden kullanmak gibi" olduğu yorumunda bulundu. Jussen kardeşler, genç yaşlarına rağmen, yıllardır uluslararası konser dünyasında yer alıyor ve hem basından hem de dinleyicilerden övgü topluyorlar.

Lucas ve Arthur Jussen, Philadelphia Orkestrası, Royal Concertgebouw, Danimarka Ulusal Senfoni, City of Birmingham Senfoni, Dallas, Vancouver, Sydney ve Őanghai Senfoni Orkestraları ile konserler verdi. Kardeşlerin birlikte çalıştıkları Őefler arasında Stphane Denve, Valery Gergiev, Sir Neville Marriner, Yannick Nzet-Sguin, Jukka-Pekka Saraste ve Jaap van Zweden yer alıyor.

Jussen kardeşler, 2019-20 sezonunda Salzburg Festivalinde Adam Fischer yönetimindeki Mozarteumorchester ile konser verdiler; Andris Nelsons yönetimindeki Boston Senfoni Orkestrasının sezon açılış konserinde aldılar. New York'taki Mostly Mozart Festivaline katılan sanatçılar, 2019 yazında Festival de Lanaudire'de Montreal Senfoni Orkestrasıyla sahneye ıktılar. Lucas ve Arthur Jussen, bu sezon Berlin'de Deutsches Symphonie-Orchester, Münih Filarmoni, Orquesta Sinfnica de Galicia, Antwerp Senfoni, Bern Senfoni Orkestrası ve Macaristan Ulusal Filarmoniyle konserler verecekler. Kasım 2019'da Japonya ve Singapur'u kapsayan bir Asya turnesine çıkan sanatçılar, Mart 2020'de Rotterdam'da Camerata Salzburg ile Beethoven'in piyano konçertolarını seslendirecek, ardından Amsterdam Sinfonietta ile Bach'ın iki piyano için konçertolarını yorumlayacakları bir turneye çıkacaklar. İekli ayrıca Moskova'da Tchaikovsky Konservatuvarında, Zürih Tonhalle'de, Londra Wigmore Hall'de, Amsterdam Concertgebouw'da, Baden-Baden Festspielhaus'da ve Schwarzenberg Schubertiade'de resitaller verecek. Dortmund Konzerthaus'da "Junge Wilde" olarak Jussen kardeşler  sezon boyunca çeşitli programlar sergileyecekler.

Lucas ve Arthur Jussen, ilk piyano derslerini doğdukları kent olan Hilversum'da aldılar. Yetenekleri kısa sürede anlaşılan kardeşler, henüz ocukken Hollanda Kraliçesi Beatrix için almak üzere davet edildiler. Bu performanslarını çeşitli yarışmalarda kazandıkları birincilik dlleri izledi. 2005 yılında, Portekizli usta

piyanist Maria Joăo Pires'in daveti üzerine çalışmalarını yaklaşık bir yıl boyunca Portekiz ve Brezilya'da sürdürdüler. Sonraki yıllarda hem Pires'ten hem de iki nl Hollandalı öğretmenlerden ders aldılar. Lucas Jussen, alışmalarını Birleřik Devletlerde Menahem Pressler ve Madrid'de Dmitri Bashkirov ile tamamladı. Arthur Jussen ise Jan Wijn ile çalıştığı Amsterdam Konservatuvarından mezun oldu.

2010 yılından bu yana yalnızca Deutsche Grammophon için kayıt yapan kardeşler, Beethoven'in yapıtlarını seslendirdikleri CD'leriyle platin statüsüne ve Edison Klassiek dinleyici ödülüne değer görüldüler. Bunu, Schubert kayıtları ve Fransız piyano müziğine adadıkları üçüncü albümleri "Jeux" izledi. Sir Neville Marriner yönetimindeki Academy of St Martin in the Fields ile kaydettikleri Mozart'ın KV365 ve KV242 piyano konertolarıyla altın statüsüne ulaşan kardeşlerin bu albümü, Gramophone UK tarafından "En İyi 50 Mozart Kaydı" arasında sayıldı. Sanatçıların repertuvarında ayrıca Poulenc'in iki piyano için konçertosunun kaydı ve Stéphane Denve ynetiminde Royal Concertgebouw Orkestrasıyla seslendirdikleri Saint-Sans'ın Carnival of the Animals yapıtı yer alıyor. İkilinin, Amsterdam Sinfonietta ile yaptıkları Bach kaydı Eylül 2019'da raflardaki yerini aldı.

"It is like driving a pair of BMWs", remarked conductor Michael Schnwandt, after directing the Dutch brothers Lucas (26) and Arthur Jussen (22). Despite their young age, they have been part of the international concert world for years and are praised by both press and audiences.

The Jussen brothers has performed with orchestras such as Philadelphia Orchestra, Royal Concertgebouw Orchestra, Danish National Symphony, City of Birmingham Symphony Orchestra, as well as Dallas, Vancouver, Sydney and Shanghai Symphony Orchestras. They collaborated with conductors such as Stéphane Denve, Valery Gergiev, Sir Neville Marriner, Yannick Nzet-Sguin, Jukka-Pekka Saraste and Jaap van Zweden.

Highlights of the 19-20 season include their debut at the Salzburg Festival with the Mozarteumorchester and Adam Fischer as well as the season opening concert with the Boston Symphony Orchestra and Andris Nelsons. The brothers also appear at the Mostly Mozart Festival in New York and perform with the Orchestre Symphonique

de Montreal at the Festival de Lanaudière for the first time in summer 2019. Lucas and Arthur Jussen can also be seen this season with orchestras including Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Munich Philharmonic, Orquestra Sinfónica de Galicia, Antwerp Symphony, Berner Symphonieorchester and Hungarian National Philharmonic, as well as on their Asia tour to Japan and Singapore in November 2019. Further highlights include a cycle of Beethoven piano concertos performed with the Camerata Salzburg in Rotterdam in March 2020, followed by a tour featuring the Bach double piano concertos with the Amsterdam Sinfonietta. In recitals, the duo performs in venues such as the Tchaikovsky Conservatory in Moscow, Tonhalle Zurich, Wigmore Hall London, Concertgebouw Amsterdam, Festspielhaus Baden-Baden and at the Schubertiade in Schwarzenberg. As “Junge Wilde” of the Konzerthaus Dortmund, the Jussen brothers will perform a variety of programs at the Konzerthaus Dortmund over three seasons.

Lucas and Arthur received their first piano lessons in their native town of Hilversum. It became clear quickly that they were great talents. As children, they were already invited to perform for the Dutch Queen Beatrix. First awards at competitions followed shortly. In 2005, the brothers studied in Portugal and Brazil for nearly a year at the invitation of Portuguese master pianist Maria João Pires. In the following years they took lessons from both Pires and two renowned Dutch teachers. Lucas completed his studies with Menahem Pressler in the U.S. and Dmitri Bashkirov in Madrid. Arthur graduated from the Amsterdam Conservatory where he studied with Jan Wijn.

Recording exclusively with Deutsche Grammophon since 2010, their debut CD with works by Beethoven received platinum status and was awarded the Edison Klassiek audience award. A Schubert recording and their third CD “Jeux”, dedicated to French piano music, were subsequently released. Their recording of Mozart’s piano concertos KV365 and KV242 together with the Academy of St Martin in the Fields under the baton of Sir Neville Marriner reached gold status and was listed by Gramophone UK among “The 50 Greatest Mozart Recordings”. Also in their discography is a recording of Poulenc’s Double Piano Concerto and Saint-Saëns’ Carnival of the Animals with Royal Concertgebouw Orchestra and Stéphane Denève. The duo’s Bach recording with Amsterdam Sinfonietta was released in late September 2019.

Francis POULENC (1899-1963)

İki Piyano için Konçerto, Re minör, FP.61
Concerto for Two Pianos in D minor, FP.61

Fransız besteci Francis Poulenc, Les Biches (1924) ve Concert champêtre (1928) gibi eserlerinin ardından genç yaşta ismi anılır bir besteci haline gelmişti. Farklı bir dönemde olsaydı, konservatuvara adım atmadan besteci olmaya çalışan birinin Paris'in zorlu müzik camiasında kendine yer bulabilmesi olağanüstü bir başarı sayılabilirdi. Ancak 1. Dünya Savaşı sonrasında hızla değişen kültürel ikliminde, sanatta resmi kültürün dışında yer alan sesler ("ötekiler") için özellikle elverişli bir alan ve bunları dinlemeye hazır meraklı bir seyirci kitlesi söz konusuydu.

1920'lerin müzik hayatının radikal figürleri Les Six bestecileriydi. Poulenc'in de içinde yer aldığı ve Eric Satie'nin etrafında şekillenen bu grup, Alman Romantizmi (Wagner) etkisi altındaki Fransız müziğinin ciddi, ağır, sembolik diline (Debussy) karşı çıkıyor, müziklerinde berraklığı, hafifliği ve melodiyi vurgulayan, kimi zaman ironik, nükteli ve eğlenceli bir dili tercih ediyorlardı. Ayrıca çok farklı popüler müzik tarzlarını kucaklamaktan da çekinmiyorlardı.

Poulenc, 1932'de İki Piyano Konçertosunu bestelediği sıralarda Paris'in en şık müzik salonlarını yöneten zengin Fransız elitiyle yakın ilişkiler kuruyordu. Bunların en önde geleni, Ravel ve Stravinsky gibi bestecileri de desteklemiş olan, Amerikan "Singer" dikiş makinesi servetinin varisi Prenses Edmond de Polignac'tı. Polignac tarafından sipariş edilen ve 1932 yazında hızlıca tamamlanan konçerto, Poulenc'in kendisi ve piyanist Jacque Fevrier tarafından 5 Eylül'de Venedik'te seslendirildi.

Stravinsky, Mozart ve Ravel'den (Sol Majör Piyano Konçertosunun Fransız stili "blues" pasajları), popüler Fransız salon müziği ve Bali gamelan müziğine kadar birçok farklı etkinin hissedildiği konçerto, bestecinin —kendi deyimiyle— "çılgınca eklektik" ruhunu açık bir biçimde gözler önüne serer. Üç bölümün de merkezini yavaş, duygusal bir kesit oluşturur.

İki adet perküsyif patlamayla açılan Allegro ma non troppo'da baş döndürücü melodiler ve enerjik ritmik motifler ile içedönük, buruk melodilerin kontrastı işlenir. Piyanistler birbirlerine karmaşık bir ilişkiyle bağlıdır

ve kesintisiz bir diyaloğun içerisindeyler. Piyanistik virtüöziteleri göz kamaştırıcıdır. Bölümün sonunda iki piyano, Bali gamelan enstrümanlarının büyüğü, zil benzeri seslerini çağırır.

Larghetto adeta bir Mozart konçertosunun yavaş ikinci bölümü gibi başlar. Ancak buradaki zarif açılış melodisi, 18. yüzyılda hiç duyulmamış tuhaf kromatik (yarım adım) kıvrılmalar içerir. Müzik adım adım bestecinin dünyasına yaklaşır ve orta bölüm Rachmaninov tarzında romantik bir ifadeye bürünür.

Tekrar perküsif patlamalarla girişi yapılan Allegro molto finale tüm bölümler arasında en eklektik olanıdır. Solistler toccata tarzı hırslı pasajlarıyla birbirleriyle yarışır gibi görünürken, çaldığı popüler (hatta grotesk) ezgilerle orkestra, 1920'lerin Paris'inin gün ve gece hayatından çeşitli manzaraların portresini çizer. Tüm bu yarış, eğlence ve çılgınlık, aniden beliren romantik ve lirik interlüdlerde duraksamaya uğrar. Bitime yakın gamelan müziği geri döner, fakat bu sefer daha neşeli, daha az gizemlidir.

French composer Francis Poulenc gained recognition at an early age with his works like *Les Biches* (1924) and *Concert champêtre* (1928). If he had lived in another period, it could have been considered an extraordinary accomplishment for someone who tried to become a composer without any conservatory education to be able make a name for himself in the challenging musical society of Paris. However, the rapidly changing cultural climate in the wake of World War II could comfortably accommodate the voices that remained "outside the official culture in arts ("the others") and there was already a curious audience willing to listen to them.

The radical figures of the musical life in 1920s were the composers of *Les Six*. The group formed around Eric Satie and including Poulenc opposed the grave, heavy and symbolic language of the French music (Debussy) influenced by German Romanticism (Wagner), preferring a partly ironic, humorous and entertaining musical language that emphasized lucidity, lightness and melody. Besides, they did not hesitate to embrace very different, popular musical styles.

When he wrote his *Concerto for Two Pianos* in 1932, Poulenc was closely associated with the rich French elite running the most elegant music halls in Paris. The most prominent figure in this sphere was Princess Edmond de Polignac,

heir to the American “Singer” sewing machine fortune, who had also supported composers like Ravel and Stravinsky. The concerto commissioned by Polignac and promptly completed in 1932 was performed by Poulenc himself and pianist Jacque Fevrier in Venice on September 5.

The concerto bearing many diverse influences from Stravinsky, Mozart and Ravel (French style “blues” passages of the Piano Concerto in G Major) and popular French court music to Balinese gamelan music clearly manifests the composer’s self-admitted “widely eclectic” spirit. All three movements have a slow and emotional section in the center.

Allegro ma non troppo, opening with two percussive bursts, deals with the contrast between dizzying melodies and energetic, rhythmical motifs on one hand and reserved and doleful melodies on the other. The pianists are connected with an intricate relationship and are in a continuous dialogue. Their pianistic virtuosity is dazzling. At the end of the movement, the two pianos evoke the mysterious, bell-like sounds of Balinese gamelan instruments.

The opening of *Larghetto* closely resembles the slow second movement of a Mozart concerto. However, the elegant opening melody contains odd chromatic (half-step) inflections unheard of in the 18th century. The music approaches the composer’s world, and the middle section assumes a romantic expression in the style of Rachmaninov.

Allegro molto finale, which is again introduced through percussive explosions, is the most eclectic of all movements. While soloists appear to be racing with each other in toccata style ambitious passages, the orchestra, with the popular (even grotesque) melodies it plays, portrays various scenes from the day and night life of Paris in 1920s. All this chase, entertainment and frenzy are interrupted by the suddenly emerging romantic and lyrical interludes. Towards the end, gamelan music returns, but now it is more jovial and less mysterious.

Richard STRAUSS (1864-1949)

Dance Suite after François Couperin, TrV.245

Don Juan (1888), Ölüm ve Değişim (1890) gibi senfonik şiirlerin, Salome (1905), Elektra (1909) gibi operaların bestecisi Richard Strauss, 20. yüzyılın başlarında

Avrupa'nın en ilerici bestecilerinden biri olarak görülüyordu (İlericilik tanımlaması bu dönemde Wagner ve onun çizgisinden giden besteciler için kullanılıyordu). Bu nedenle bestecinin ilerleyen dönemlerde izlediği müzikal çizgi, onun ilericiliğini destekleyenleri şaşırtmıştır. Strauss, Elektra'nın hemen ardından yüzünü geçmişe doğru çevirmiş, neo-klasik yaklaşım üzerinde yoğunlaşmıştır.

Ariadne auf Naxos operasında bu yeni yönelimin/ yaklaşımın ilk denemeleri yapılır; 1918'de Moliere'in oyunu için yazdığı müzikte ise besteci doğrudan 17. yüzyıl bestecisi Jean-Baptiste Lully'nin müziklerine dayanır. Ancak Dance Suites, Strauss'un neoklasik yönünü en ileriye götürdüğü noktadır. Tekrar Fransız barok dünyasına geri dönen Strauss bu sefer büyük klavsen ustası François Couperin'in rengarenk klavsen parçalarını temel alır ve sekiz bölümlük bir süite inşa eder. Strauss, Couperin'in yüzlerce minyatürü arasından seçtiklerini, müzik eleştirmeni James Leonard'ın ifadeleriyle, "Kendine has orkestral duyarlılığı ile bir o kadar kendine özgü Fransız barok icra pratiği anlayışını birleştirecek şekilde orkestraya düzenler. Ortaya çıkan sonuç ne tam anlamıyla Couperin'e ne de tam olarak Strauss'a ait olan bir ses dünyasıdır; bu ikisinin büyüleyici bir karışımıdır."

The composer of symphonic poems like Don Juan (1888) and Death and Transfiguration (1890) and Salome (1905) and Elektra (1909) operas, Richard Strauss was considered one of the most progressive composers of Europe in early 20th century. (In this period, progressiveness was a description attributed to Wagner and composers following his lead.) Therefore, Strauss' musical stance in his later years surprised those who supported his progressiveness. Immediately after Elektra, the composer turned to the past and embraced the neo-classical approach.

The composer conducts the preliminary trials of this new orientation/approach in his Ariadne auf Naxos opera. As for the music he wrote for Moliere's play Le bourgeois gentilhomme in 1918, Strauss depends directly on the music of the 17th century composer Jean-Baptiste Lully. However, the Dance Suites represents the farthest point that Strauss took his neo-classicism. Returning to the French baroque world, Strauss now builds an eight-movement suite, basing his work on the colorful harpsichord pieces of the great harpsichord master

François Couperin. Choosing some of the miniatures from among the hundreds Couperin wrote, Strauss, in the words of the music critique James Leonard, “makes the orchestral arrangement of the pieces in a way that merges his unique orchestral sensitivity with his equally unique performance practice of the French baroque music. The result is a world of sounds that belongs neither to Couperin nor Strauss; but a fascinating mixture of the two”.

Igor STRAVINSKY (1882-1971)

Do Tonunda Senfoni | Symphony in C

---

20. yüzyılın en etkili bestecilerinden Igor Stravinsky, 1938’de Chicago Senfoni Orkestrasının 50. yıldönümü için prestijli bir senfoni siparişi aldığı anda neredeyse yirmi yıldır Fransa’da yaşıyordu ve ilk senfonisini hayatının en karanlık ve sancılı döneminde besteleyeceğinden habersizdi. Aynı yıl karısı Katya’ya ve iki kızlarına tüberküloz tanısı konmuş, hastalık kısa bir sürede Katya’yı ve büyük kızları Lyudmila’yı bu dünyadan koparmıştı. Stravinsky’nin kendisi de aynı hastalıktan beş ay hastanede yatmış, bu sırada bir de annesini kaybetmişti. Senfoninin ilk iki bölümü bu sancılı dönemde bestelenmişti.

Bu dönemde besteciye umut veren tek gelişme, Harvard Üniversitesinden ünlü Charles Eliot Norton konferanslarını vermesi için kendisine gelen prestijli teklifti. Stravinsky’nin Amerika’ya göç etme fikrini gözden geçirmesi için önemli sebepleri vardı; yaklaşan savaş tehdidi, giderek kötüleşen mali durumu ve belki de en önemlisi Fransız sanat camiasında giderek sıradanlaşan konumu ve müziklerinin eskiden yarattığı heyecanı artık yaratamaması. Tüm bunlarla birleşen üç sevgili aile üyesinin ölümü, besteciye geçmişle bağını keserek Avrupa’yı terk etmeye ikna etti. 1939’un Eylül ayında Amerika’ya giden Stravinsky, senfonisinin geri kalan bölümlerini de burada tamamladı.

Stravinsky, kariyeri boyunca kompozisyon stilini sık sık değiştirdi. Bu durum bestecinin birçok çağdaşı tarafından tutarlı bir sanatsal ses sergilemek yerine bir dizi maske kullanmakla suçlanmasına yol açtı. Strauss gibi Stravinsky de geçmişin müziklerinde ilham bulan bir besteciydi (Stravinsky müzikte 20. yüzyıldaki neoklasik yaklaşımın öncü figürlerinden biri olarak görülür). Ancak iki

bestecinin geçmişle nasıl bağ kurdukları birbirinden belki de gün ve gece kadar farklıdır. Stravinsky için geçmiş, bestecinin amacına göre uyarlanacak, alıntılanacak ya da bozulacak engin bir kaynak gibidir. Do tonunda Senfoni'de de her ne kadar başlangıç noktası olarak Haydn, Mozart ve Beethoven'in arketipleri alınmış olsa da, amaç hiç de eski dünyayı yeniden kurmak değil, onu bağlamından koparıp ve biçimini bozup dönüştürmek, yeni bir ses dünyası yaratmaktır. Stravinsky, bu senfoniyle ilgili şunları söyler:

“Yeni senfonim ruhen klasik, ancak biçimde Beethoven'dan bile daha berrak ve sade olacak. Tüm akorların tek bir tonik akoruna doğru çekilip burada sonuçlanması yerine, tüm notalar tek bir notaya doğru çekilecek. Böylece senfoni ne Do majör ne de Do minör tonunda, basitçe Do tonunda Senfoni olacak.”

Stravinsky zaman zaman kişisel krizlerinin müziğinden okunamayacağını, müziğinin bunlara ayna tutmadığını vurgulamıştır. Do tonunda Senfoni de içinde yaratıldığı dünyaya yüzünü çevirmiş, soyut bir eserdir. Bestecinin kendisi de bu yapıtıyla ilgili şunları söyler: “Müzikte betimleme veya ifade yoluyla kederimin üstesinden gelmeye çalışmadım. [Dinleyici] bu tür kişisel duyguların izlerini, bu müzikte boşuna arayacaktır.”

When he received a commission to compose a prestigious symphony for the 50th anniversary of the Chicago Symphony Orchestra in 1938, Igor Stravinsky, one of the most influential composers of the 20th century, had been living in France for almost two decades and was not aware of the fact that he would compose his first symphony in the darkest and the most agonizing period of his whole life. In the same year, his wife and two daughters were diagnosed with tuberculosis, and the disease claimed the lives of his wife and older daughter Lyudmila shortly afterwards. Suffering from the same disease, Stravinsky himself spent five months in the hospital, and lost his mother in the meantime. The first two movements of the symphony were composed in this painful period.

The only development that brought hope to the composer was the prestigious offer he received from Harvard University to deliver his well-known Charles Eliot Norton conferences. Stravinsky had sound reasons to consider emigrating to the United States: the imminent threat of war, his gradually worsening financial situation and,

maybe the most important of all, his position in the French artistic community becoming increasingly ordinary and the inability of his music to cause a surge of excitement as it used to. Combined with the death of three beloved members of his family, all these reasons convinced the composer to sever his ties with his past and leave Europe. In September 1939, Stravinsky set foot on the United States, where he completed the composition of the remaining movements of his symphony.

Stravinsky changed his composition style frequently throughout his career. This led to the composer's being accused of using a series of masks, instead of producing a consistent artistic voice by many of his contemporaries. Like Strauss, Stravinsky was a composer deriving his inspiration from the music of the past. (Stravinsky is regarded a leading figure of the neo-classical approach in the 20th century music.) However, the ways that the two composers connect to the past are as distinct as day and night. For Stravinsky, past is a vast resource which can be adapted, cited from or disarranged to suit the purposes of the composer. Although the archetypes of Haydn, Mozart and Beethoven were used as the starting point in the Symphony in C, the composer's aim is not to rebuild the old world, but to create a new world by decontextualizing, deforming and transforming the old one. For the symphony Stravinsky said,

“My new symphony is going to be classical in spirit, more concise in its form than Beethoven ...Instead of all the chords gravitating toward one final tonic chord, all notes gravitate toward a single note. Thus this symphony will be neither a symphony in C major nor a symphony in C minor but simply a symphony in C.”

Stravinsky occasionally emphasized that his personal crises could not be read from his music, which, he said, did not reflect them. The Symphony in C is an abstract work that is detached from the world in which it was created. The composer maintains “[he] did not seek to overcome [his] grief by portraying or giving expression to it in music” and adds “you will listen in vain, I think, for traces of this sort of personal emotion”.

Aylin Yilmaz

Bilkent Senfoni Orkestrası

Bilkent Symphony Orchestra

1. Keman | 1st Violin

Irina Nikotina, *konzertmeister asst.*

Bahar Kutay

Suzana Bezhani

Refik Zamanalıoğlu

Adilhoca Aziz

Vseslava Öztürk

Süreyya Defne

Davut Aliyev

Elena Postnova

Hüseynali Hüseynaliyev *

İlayda Etem *

2. Keman | 2nd Violin

Feruz Abdullayeva, *grup şefi | principal*

Eren Kuştan, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Elena Rihsi

Marina Agapova

Adelya Ateşoğlu

Nil Cetiz

İskender Okeev

Nazik Rahmedova

Sabina Alikperova

Viyola | Viola

Cavid Cafer, *grup şefi | principal*

Yukiyo Hirano, *grup şefi yrd. | principal asst.*

Sema Hakioğlu

Uluğbek Rihsi

Ece Akyol

Svetlana Simolin

Elif Kuştan

Emre Coşkun Akman

Elena Gnezdilova

İrşad Mehmet

Viyolonsel | Violoncello

Hayreddin Hoca, *grup şefi | principal*

Serdar Rasul

Artur Rahmatulla

Adil Babacan

Yiğit Ülgen

Verda Çavuşoğlu

Salim Gayıblı

Kontrbas | Double Bass

Sergey Margulis, *grup şefi | principal*

Dritan Gani

Zurab Tsitsuashvili

Şalva Gagua

Doğukan Pahsa

Flüt | Flute

Albena Sezer, *grup şefi | principal*

Zita Zemleni

Ebru Akyal

Obua | Oboe

Selçuk Akyol, *grup şefi | principal*

Viktoriya Tokdemir

Klarnet | Clarinet

Selen Özyıldırım

Leonid Volkov

Fagot | Bassoon

Ozan Evruk, *grup şefi | principal*

Zeynep Bilgesu Bozkaplan

Korno | Horn

Mustafa Kaplan, *grup şefi | principal*

Hasan Erim Hacat

Murat Araman *

Ezgi Gizem Kızır *

Trompet | Trumpet

Onurcan Çağatay

Krasimir Konyarov

Trombon | Trombone

Cem Güngör, *grup şefi | principal*

Mehmet Ali Baydar

Aleksey Medvedev

Tuba

Noriyoshi Murakami

Vurmalı Çalgılar | Percussion

Aydın Mecid, *grup şefi | principal*

Elman Mecid *

Arp | Harp

Özlem Başabak *

Çelesta | Celesta

Elif Önal *

Çembalo | Cembalo

Rustam Rahmedov *

* Misafir Sanatçı | Guest Artist